

ФОРМУВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО МЕХАНІЗМУ РЕГУЛЮВАННЯ РИБНОГО ГОСПОДАРСТВА

Розвиток механізмів регулювання сфери аквакультури в Україні полягає в урізноманітненні об'єктів аквакультури, підвищенні стандартів сталості у процесі здійснення діяльності в аквакультурі, всебічному врахуванні економічних, екологічних та соціальних факторів, підвищенні стандартів безпеки харчових продуктів, створенні та експорті новітніх технологій виробництва, переробки, максимальному використанні у даний час додаткових об'єктів у виробництві продукції. Тому потребують вирішення питання удосконалення організаційного механізму регулювання аквакультури на основі нормативно-адміністративного методу регулювання даного сектору національної економіки.

Під аквакультурою вважають діяльність із штучного розведення, утримання та вирощування риби у повністю або частково контрольованих людиною умовах для одержання рибної продукції, її реалізації, виробництва кормів, відтворення риби, поповнення запасів рибних ресурсів. Виробництво риби в аквакультурі відбувається не стихійно, а відповідно до усталених державою правил, які містяться в нормативно-правових актах. З 1 липня 2013 року набув чинності Закон України «Про аквакультуру» від 18.09.2012 № 5293-VI і діє безпосередньо із Законами України: «Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів» від 08.07.2011 № 3677-VI, «Про рибу, інші водні живі ресурси та харчову продукцію з них» від 13.12.2001 № 2894-III та «Про тваринний світ» від 13.12.2001 № 2894-III та іншими нормативними і правовими актами.

У результаті виконання розроблення та реалізації Державної програми розвитку аквакультури України на період 2020–2025 рр. наприкінці терміну її дії, тобто через 6 років від реального початку, очікується офіційне виробництво традиційних ставкових корокових риб на рівні 50–60 тис. тонн, райдужної форелі – до 10 тис. тонн (оптимістичний сценарій), кларієвого сома – до 5 тис. тонн, судака – до 500 тонн, лина – до 1 тис. тонн, осетрових у сирій масі – до 1 тис. тонн, ікри осетрових видів риб близько 10 тонн, а також виробництво рибосадового матеріалу (цьоголітка та двоохлітка) у кількості 520 млн штук, що забезпечить додатковий вилов у водоймах каскаду щонайменше до 5 тис. тонн рослиноїдних риб. Стане у нагаді можливість налагодити дієву систему збирання галузевої статистики, відновити науковий потенціал вітчизняної аквакультури, розпочати роботу зі створення та підтримання вітчизняних порід риб для товарного вирощування. Основна ефективність полягатиме у детінізації економіки, відновленні інтелектуального потенціалу, поліпшенні стану довкілля. На порядок денний вийде вирішення питань за напрямками соціальної, екологічної та економічної сталості – всіма трьома стовпами сталого розвитку з наголосом на соціальних та екологічних опорах, тобто тих, які поліпшують стан добробуту громадян.

Ключові слова: економічний механізм регулювання; конкурентоспроможність; метод регулювання; організаційний механізм регулювання; Європейський Союз; заходи регулювання.

Список використаних джерел

1. Про аквакультуру: Закон України від 18.09.2012 № 5293-VI. *Офіційний вісник України*. 2012. № 79. С. 26.
2. Про тваринний світ: Закон України від 13.12.2001 № 2894-III. *Офіційний вісник України*. 2002. № 2. С. 40.
3. Водні ресурси на рубежі XXI ст.: проблеми раціонального використання, охорони та відтворення / Хвесик М. А. та ін. Київ: РВПС України НАН України, 2005. 564 с.
4. Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів: Закон України від 08.07.2011 № 3677-VI. *Офіційний вісник України*. 2011. № 59. С. 120.
5. OECD (Organization for Economic Co-operation and Development); FAO (Food and Agriculture Organization of the United Nations). *Agricultural Outlook; Agriculture Statistics (Database); Organization for Economic Co-operation and Development/ Food and Agriculture Organization of the United Nations: Rome, Italy, 2017.*
6. Вдовенко Н. М., Хижняк Ю. А. Сучасна парадигма регулювання розвитку галузей аграрного сектору в умовах глобального дефіциту. *Science Rise*. 2015. № 2/3 (7). С. 20–26.
7. Про рибу, інші водні живі ресурси та харчову продукцію з них: Закон України від 06.02.2003 № 486-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2003. № 15. С. 107.
8. Вдовенко Н. М. Державне регулювання розвитку аквакультури в Україні: монографія. Київ: Кондор-Видавництво, 2013. 464 с.
9. Vdovenko N., Baidala V., Burlaka N., Diuk A. Management mechanism of agrarian economic system: composition, functioning and factors of development in Ukraine. *Problems and Perspectives in Management*, 2018. Vol. 16. Issue 2. P. 179–189. DOI: [http://dx.doi.org/10.21511/ppm.16\(2\).2018.16](http://dx.doi.org/10.21511/ppm.16(2).2018.16).
10. Кваша С. М. Методологічний базис прийняття суспільних рішень в аграрній політиці. *Економіка АПК*. 2013. № 8. С. 12–21.

11. Kozlovskiy S., Mazur H., Vdovenko N., Shepel T., Kozlovskiy V. Modeling and Forecasting the Level of State Stimulation of Agricultural Production in Ukraine Based on the Theory of Fuzzy Logic. *Montenegrin journal of economics*. 2018. Vol. 14. № 3. P. 37–53. DOI: 10.14254/1800-5845/2018.14-3.3.

12. Вдовенко Н. М., Деренько О. О. Парадигмальний погляд на формування заходів регулювання ринку продукції аквакультури. *Науковий Вісник Полісся*. 2017. № 2 (10), ч. 2. С. 139–143.

13. Вдовенко Н. М., Шарило Ю. Є., Курмаєв П. Ю., Дмитришин Р. А. Забезпечення конкурентних переваг рибного господарства з використанням прогресивної виробничо-технологічної бази. *Проблеми інноваційно-інвестиційного розвитку*. 2018. № 16. С. 99–108.

14. Формування та функціонування Спільної рибної політики Європейського Союзу та шляхи її реалізації в Україні / за ред. Н. М. Вдовенко. Київ: Видавничий дім Кондор, 2018. 472 с.

15. Вдовенко Н. М., Михальчишина Л. Г., Шарило Ю. Є. Дія організаційно-економічного механізму регулювання в умовах конкурентного середовища й інноваційного розвитку аквакультури і модернізації системи збору даних. *Проблеми інноваційно-інвестиційного розвитку. Серія: Економіка та менеджмент*. 2019. № 18. С. 93–102.